

یاد یاران

یادبود «خانه هنرمندان» برای درگذشتگان سال ۹۱

۷۹ هنرمند، ۷۹ درخت

● **شرق:** هر هنرمند یک درخت. ۷۹ هنرمندی که در سال ۹۱ درگذشتند در خانه خودشان خانه هنرمندان یک درخت دارند که نشانه‌ای می‌ماند برای سال‌های بعد. درختانی که هنرمندان بزرگی چون عزت‌الله انتظامی و کیومرث پوراحمد و فرهاد توحیدی به یاد هنرمندان بزرگ کاشتنند. روز شنبه خانه هنرمندان میزبان هنرمندان و چهره‌های شناخته‌شده‌ای بود که به یادبود هنرمندان درگذشته سال ۹۱ دور هم جمع شده بودند. در این مراسم یاد و خاطره هنرمندان با درددل همراه شد.

ابرج راد مدیرعامل خانه تئاتر یکی از کسانی بود که برای همکاری در دل کرد و گفت: «بسیاری از این هنرمندان سختی‌های زیادی کشیدند و دم برنیاورند. آقای ایازی نکته‌ای فرمودند که بسیار حساس و جالب بود که مرا یاد گفتاری از یک بزرگ انداخت: «من خواهان احساس گناه شما نیستم بلکه خواهان احساس مسوولیت شما هستم که با آن می‌توانستید کاری انجام دهید» ما الان افسوس نرسیم به هنرمندانی را داریم که اگر به آنها می‌رسیدیم همچنان پرتوان در عرصه فرهنگ بودند اما ما بسیار کوتاهی کردیم.»

به گزارش خبر آنلاین، راد خاطره تلخی را به یادآورد که با بغض خودش همراه بود: «فراموش نمی‌کنم عزیزی که سه خاطر ۱۵ میلیون تومان جسدش در بیمارستان گرو بود و با بدبختی به همراه آقای انتظامی توانستیم که با ابرو او را از بیمارستان تحویل بگیریم.» او از هنرمندانی گفت که بیماری صعب‌العلاج دارند و خانواده‌هایشان به خانه تئاتر می‌آیند و اشک می‌ریزند و آنها هم اشک می‌ریزند چرا که نمی‌توانند کاری کنند: «قرار بود که تفاهنامه‌ای با بیمارستان‌ها امضا شود که کارت VIP برای هنرمندان صادر شود تا قبل از مبتلا شدن به بیماری لاعلاج چکاپ شوند که هنوز از این طرح خبری نیست. آقای انتظامی هم پیگیر بود تا از طریق

بهزستی برای هنرمندان گه‌نسال یا بعضی که دچار پیر جوانی می‌شوند مکانی فراهم نشود تا در آنجا نگهداری شوند. ظرفیت قطعه هنرمندان هم که به انتها رسیده و ظرف چند سال اخیر ۵۰۰ هنرمند در این قطعه آر‌میدند.» مجید سرسنگی مدیرعامل خانه هنرمندان ایران هم گفت: «سعی کردیم که همه هنرمندان درگذشته ۹۱ را یاد کنیم؛ اگر غفلتی شده و نامی از قلم افتاده پوزش می‌طلبیم.» او گفت: «این روزها تب «شان» دادن به هنرمندان زیاد شده است، این کار ارزشمندی است، اما به نظر می‌رسد هنرمندان بیش از آنکه نیاز به نشان داشته باشند نیاز به توجه دارند تا با دغدغه کمتری به کار خود بپردازند.» خسرو سینایی نیز با اشاره به مرگ فلیتی گفت: «روزی که فلیتی را به خاک می‌سپردند، خیلی‌ها گریه می‌کردند، ماسترانی یکی از بازیگران فیلم‌های او گفت که چرا اشک می‌ریزد؟ شما همان‌هایی هستید که نگذاشتید او فیلم‌هایش را بسازد. این ۷۹ اسمی که در این فهرست آمده‌اند کسانی هستند که آثارشان به فرهنگ اعتلا می‌بخشد. ممنون آنها باشیم و به آنها احترام بگذاریم.»

مکعب سفید

آثار پرویز کلاتری و علی شیرازی بر دیوارهای گالری «ری را»

● **شرق:** نگارخانه «ری را» در DIFC دبی، عصر یکشنبه ۲۷ اسفند و در آخرین روزهای سال ۹۱ نمایشگاهی از آثار «پرویز کلاتری» و «علی شیرازی» دو استاد برجسته نقاشی و نقاشی خط ایران را برگزار می‌کند. علی دولتشاهی، رئیس هیات مدیره گروه «ری را» با اعلام این خبر گفت: «نگارخانه «ری را» با هدف حمایت و بازشناسدن جریان نوین هنری ایران در منطقه و عرصه‌های گسترده بین‌المللی در مرکز استراتژیک تجاری دبی (DIFC) تأسیس شده است و در آخرین روزهای سال ۹۱ نمایشگاهی مشترک از دو استاد برجسته یعنی پرویز کلاتری و علی شیرازی را برپا می‌کند تا جلوه‌های جذاب بصری هنر ایران را پیش روی مخاطبان جهانی قرار دهد.» دولتشاهی با اشاره به این نکته که از هر نمایشگاه «ری را» قریب به چهار هزار نفر هنرمند و هنرشناس از اقصی نقاط دنیا دیدن می‌کنند، یادآور شد: «مدت‌ها برای برپایی نمایشگاهی در آستانه نوروز که با آرت فر مهم «آرت دبی» همزمان است، رایزنی کرده‌ایم و سرانجام تصمیم گرفتیم آثاری را به تماشا بگذاریم که هویت ایرانی اسلامی را بازتاب دهد؛ آثاری که سرزمین اندیشگی و صلح طلبان را هنرمندانه به تصویر می‌کشند و چنانکه در ذات ایرانی است، آرامش و معنویت را به مخاطب القا می‌کنند.» او افزود: «هر همین مبنا ۱۲ اثر دیده‌نشده استاد پرویز کلاتری را در کنار هفت اثر تازه از علی شیرازی به تماشا می‌گذاریم؛ آثار پرویز کلاتری تلفیقی از دوره‌های مختلف کاری این هنرمند است که روح معماری عارفانه ایرانی، اسطوره‌ها، همنشینی خطوط کوفی و جلوه‌های تصویری ایرانی را در خود دارند.»

اعتراض ساسان توکلی به نمایشگاه «به روایت یک شاهد عینی»:

حقوق معنوی ام نادیده گرفته شده

سحر آزاد: نمایشگاه «به روایت یک شاهد عینی» مجموعه عکس‌هایی از مرگ‌های ترازیک تاریخ معاصر ایران است که تا ۲۳ اسفند در گالری محسن در حال برپایی است. در این پروژه اعداد جهانبگیرخان سورا اسرافیل، محمد مصدق، تصادف فروغ فرخ‌زاد، تور میرزاده عشقی، صمد پهرنگی، درگذشت آیت‌الله طالقانی، شریعتی، تختی، مهدی باکری و... بازسازی و عکاسی شده است. با همه جذابیت و استقبالی که این پروژه داشته اما به دلیل اعتراض ساسان توکلی فارسانی درگیر حواشی شده است. توکلی، عکاس این مجموعه که این روزها در آمریکا به سر می‌برد، نسبت به نادیده گرفتن حقوق معنوی اش معترض است. «شرق» برای دیگر عوامل این پروژه به خصوص آزاده اخلاقی، ایدم‌پرداز و کارگردان و احسان رسول‌آقای تهیه‌کننده پروژه این حق را محفوظ می‌دارد که واکنش خود را نسبت به این موضوع داشته باشند.

دقیقا اعتراض شما به این نمایشگاه چیست؟

اصلا نمی‌خواهم نمایشگاه به حاشیه کشیده شود و مسایل فرعی را بیان کنم اما شرایطی پیش آمد که مجبور شدم برای دفاع از خودم صحبت کنم. من به احسان رسول‌آقای تهیه‌کننده این پروژه، گفته بودم اسامی در برشور، کتاب، مصاحبه‌ها یا هر جای دیگری که قرار است از این طرح نام برده شود، به عنوان عکاس و جلوه‌های بصری عنوان شود. این کار قرار بود Stage باشد اما اصلا ضوابط و رفتاری که در Stage به کار می‌رود، وجود نداشت چون در چنین کارهایی کارگردان چیدمان را انجام می‌دهد و دستور شاتر زدن را به عکاس می‌دهد، درحالی که در پروژه اصلا این شرایط وجود نداشت.

چرا شرایط چگونه بود؟

وقتی با من صحبت کردند گفتند یک پروژه Stage است که باید عکاسی کنیم. جعفر اوجی، مدیر تولید کار به من گفت که برای این کار سه‌میلیون تومان تعیین کرده‌اند. من خندیدم. بعدا به رسول‌آقای گفتم پروژه در ۲۰ روز تمام نمی‌شود چون داستان و جلوه‌های ویژه دارد و از آنجا که می‌خواهید اتفاق‌های گذشته را بیان کنید، باید صحنه‌های پشت تصویر را نیز درست کنید. او از من پرسید تو چه مبلغی می‌خواهی؟ من هم گفتم ۱۸ میلیون تومان و او خندید اما من گفتم که برای هر عکس یکمیلیون تومان می‌گیرم. رسول‌آقای جواب داد که روزی یک عکس می‌گیرم و تمام می‌شود درحالی که من از اول هم پیش‌بینی می‌کردم به زمان بیشتری نیاز داریم. در نهایت با هم صحبت کردیم تا به ۹ میلیون تومان رسیدیم اما من شرط کردم کمبودی در کار نگذارم و اگر آنها بعد از تمام‌شدن طرح، کیفیت را دیدند، به جای ۹ میلیون، ۱۸ میلیون تومان را به من بدهند حتی قرارداد ۹ میلیون را تومان نیستیم. کار را شروع کردیم و شش ماه روی جلوه‌های ویژه کار کردم. کیفیت کارها به حدی رسید که وقتی پروژه تمام شد رسول‌آقای بدون چانه‌زدن ۱۸ میلیون تومان را به من داد.

مجموعه بزرگ «دنس ماهون» مجموعه‌دار ثروتمند آمریکایی که شامل بیش از ۵۰ اثر نقاشی دوران باروک ایتالیا می‌شود قرار است در بریتانیا و موزه‌های مختلف این کشور به نمایش درآید. این آثار برای نخستین بار است که در این موزه‌ها در معرض دید همگان قرار می‌گیرد. کارشناسان موزه ملی لندن ارزش کلی این آثار را چیزی حدود ۲۰۰ میلیون پوند تخمین زداند. ماهون در سال ۲۰۱۱ در سن یکصد سالگی درگذشت و تمام آثار مجموعه خود را به بنیاد نیکوکاری هنر واگذار کرد. آثار مجموعه ماهون شامل نقاشی‌های کاراواجیو، گویندی رنی، لوکا جوردانو، جیویرجینو می‌شود. این مجموعه‌ها قرار است در موزه‌های ملی لندن، آشمولین آکسفورد، موزه اسکاتلند، فیتز جرالد کمبریج، لیزر و بیرمنگام به نمایش در آید.

عکس: AP

هنر

بزرگداشت مردی که ما را خنداند

یک میلیون تومان سهم «سعدی افشار»

عکس: مهر

شرق: یکمیلیون تومان تنها مبلغی بود که برای کمک به مردی جمع شد که به دلیل سال‌ها تلاش برای خنداندن مردم سلامتش را همراه خنده‌هایش روی صحنه جا گذاشته است؛ یکمیلیونی که نیمی از آن به وسیله مرکز هنرهای نمایشی و نیمی دیگر از فروش کتاب‌های خلیل جوادی و کمک انجمن‌ها جمع شد. روز شنبه بعدازظهر در باغ‌موزه قصر به نام سعدی افشار مراسمی برگزار شد و قرار بود هنرمندان زیادی در آن شرکت کنند و مسوولان دولتی و شهرداری هم مبلغی برای کمک و هزینه‌های درمانی‌اش بدهند. اما در نهایت مبلغی که جمع شد تنها هزینه یکی از آمبول‌هایی بود که این روزها او برای تسکین دردهایش به آن احتیاج دارد. سعدی افشار اما برای هزینه‌های درمانش هنوز به نگاه ما که روزی به بازی‌اش رسید، خدایای قرار بود فیلم مستندی از این پروژه تولید کند. «تقریباً ۱۰، ۱۲ ساله بودم که سیاه می‌شدم. آن زمان سیاه‌پازان باسابقه‌تر از من خیلی زیاد بودند که من در مقابلشان هیچ نبودم، اما می‌خواستم به جایی برسم.» سعدی افشار در ادامه خاطره‌ای طنزآمیز از اجرای یکی از برنامه‌های سیاه‌پازی‌اش در دیوانه‌خانه تعریف کرد و گفت: آن زمان بداهه به داد من رسید و جانم را نجات داد چون یکی از بیماران دیوانه‌خانه نزدیک بود جان هر دو نفرمان را به خطر بیندازد. به گزارش ایسنا داوود فتحعلی‌بیگی، که یکی از هنرمندانی بود که در این سال‌ها برای هنر آیینی- سنتی ایران تلاش زیادی کرده است و برای مراسم سعدی افشار پیشقدم شده بود با بیان اینکه؛ امیدوارم تا ساعتی که زنده

هستم همیشه در بزرگداشت سعدی شرکت کنم، گفت: «زمانی که ما دانشجو بودیم این مقوله را جدی نمی‌گرفتند، با اینکه آن زمان دوستانی مانند سعدی افشار فرصت بیشتری داشتند و تعدادشان هم بیشتر بود.» فتحعلی‌بیگی در ادامه سخنانش خاطراتی درباره مشکلات اجرای اولین نمایش‌های خودش تعریف کرد و ادامه داد: «سعدی برای اجرای نمایش‌های ما مراتب زیادی کشید. سعدی افشار تنها بازمانده سیاه‌پازی نیست؛ بلکه او تنها بازمانده از نسل قبل از من است. من هم می‌توانم روی صحنه سیاه شوم و سیاه‌پازی کم‌تر از استادانم نیست اما سعدی برای سیاه‌پازی کم زحمت نکشیده است و ماندگاری استادانی مانند او در شاگردانی است که تربیت کرده‌اند.»

او با اشاره به بیماری سعدی افشار گفت: می‌دانید سعدی مدت‌هاست دچار کسالت پرهیزنمی‌است که خوشبختانه بخشی از هزینه‌های درمانش توسط مرکز هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی فراهم شده است. خدا را شکر که تلاش دوستان نتیجه داد و او هنوز سرپاست. ما به جای اینکه بعدا بگوییم سعدی چنین و چنان بود می‌خواهیم از او حمایت کنیم تا او بیشتر در جمع‌مان حضور داشته باشد. هر چند مناعت طبع او راضی به این کار نمی‌شود اما به رسم جوانمردان ایرانی گل‌ریزانی داریم و چراغی روشن می‌کنیم. دوست داشتیم هر یک از ما درذره از سلامتمان را به سعدی تزریق می‌کردیم اما چنین امکانی نیست و ما فقط می‌توانیم بخشی از هزینه‌های درمان را تأمین کنیم.»

هفت جهان

هنرمند نقاب‌دار، ظاهر می‌شود

علیرضا امیرحاجبی

● نقاش بی‌چهره آمریکایی «بنکسی» که در حوزه هنر گرافیتی یا نقاشی مدرن دیواری مشغول به آفرینش است حال به اندازه‌ای مشهور شده که آثار خیابانی وی را، گاه به سرعت می‌پرند تا شاید در آینده به این وسیله درآمدی به دست آورند. در آخرین نمونه از خبرهایی که در زمینه این هنرمند نقل محافل خبری شده، حراج یکی از آثار وی در میامی اعلام شده است. به گزارش رویترز قرار است یکی از آثار گرافیتی و دیواری وی که در لندن خلق شده بود در حراجی میامی به فروش رسد. این اثر چند ساعت پس از نقاشی شدن روی دیوار به دست سارقایی که هنوز هویتش مشخص نیست ربوده شد. بهتر است بگوییم بخشی از دیوار که از جنس بتن بود از جا کنده شده است. حال صاحب ناشناس این تکه هنری دیواری طی تماسی اعلام کرده قصد فروش نقاشی بنکسی که تحت عنوان «کارگر برده» مشهور شده است را دارد. مدیر خانه حراج هنرهای زیبای میامی به رویترز می‌گوید: «ما باید به‌طور قطع از هویت صاحب اثر اطلاع داشته باشیم، این قانون و از مهم‌ترین ضوابط حراج‌های ماست اما متأسفانه در حال حاضر هیچ اطلاع دقیقی از هویت صاحب این اثر نداریم و هنوز نتوانسته‌ایم با وکیل مالک اثر بنکسی در زمینه استرداد اطلاعات او به توافق برسیم اما مکاتبات ما در این زمینه ادامه دارد.» البته گفته‌های فردیک تات، مدیر حراجی میامی با عملکرد وب‌سایت این حراجی متفاوت است. زیرا اثر بنکسی که با تکنیک اسپری روی دیوار نقش بسته بود در وب‌سایت رسمی خانه حراج میامی معرفی و حتی قیمت‌گذاری نیز شده است. قیمت آرایه شده در این وب‌سایت برای «کارگر برده» بین ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار دلار اعلام شده است. وی خود را به عنوان هنرمندی زیرزمینی معرفی می‌کند، تا به‌حال هیچ‌کس چهره او را در حال نقاشی خیابانی ندیده است و خود این مطلب باعث جذابیت بیش از اندازه او شده است.

پاسخگویی ۲۴ ساعته
خدمات ما روز و شب نمی‌شناسد!

شرکت خدمات گلدیران

اولین شرکت خدماتی در زمینه خدمات پس از فروش لوازم خانگی، صوتی تصویری و سیستم‌های تهویه مطبوع می‌باشد که موفق به دریافت گواهینامه رعایت حقوق مصرف‌کنندگان برای ۶ سال متوالی و تندیس طلایی حقوق مصرف‌کنندگان برای چهارمین سال متوالی گردیده است.

برای نهمین سال متوالی ۲۴ ساعته و بدون تعطیلی
حتی در ایام نوروز با شما خواهیم بود.

